

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣὉ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, φιλήματα, παιγνίδια.
Νέας χαρᾶς ἐορτασμοί,
νέοι χειρότεροι σεισμοί
μᾶς ἀποκατεβάσανε τὰ θέστα κεραμύδια.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, χαρὲς καὶ πανηγύρια.
Λυπήσου μας Κυβέρνησι καὶ στείλε μας τσατήρια.
Βοχτᾶτε μας ἀνορθῶνται, μεσίαι Βενιζέλοι
καὶ μ' ἀνορθώσεως στοργή
προωτοφερμάρετε τὴ γῇ
ποῦ σὰ ζουρλή χοροπηδᾷ καὶ νὰ σταθῇ δὲ θέλει!

Κι' ὁ ἄδης ἐφρίξεν ἰδὼν, ἀλλὰ κι' ὁ κόσμος φρίττει
ποῦ σὰν αὐγὰ φρίδουνε τόνα μὲ τ' ἄλλο σπῆτι.
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν κι' ὁ ἄγγελος ἐβόα
πὼς οὔτε πέτρα στὸ νησί δὲν θ' ἀπομείνῃ σῶα.

Γ.— Χριστὸς ἀνέστη, βρε Μαρῆ, κι' ἔλα νὰ φιληθοῦμε
γὰρ θαρρῶ πὼς γλήγορα κι' οἱ δύο θὰ χαθοῦμε
μ' αὐτὸ τὸ τάρμα τῆς γῆς ποῦ πλέον δὲν βασιτέται!
Ἀκοῦς ἢ ἀφιλότιμη τρεῖς μῆνες νὰ κουνιέται!

Ἐκ τῶν δονήσεων δειλοί,
τοῦ Πάσχα τὸ γλυκὸ φιλὶ
οἱ δύο ν' ἀνταλλάξουμε.
Περιπτυσόμεθα λοιπὸν ἀλλήλους πρὶν βουλιάξουμε
κι' ἄς ποῦμε, κρίμα ποῦ γιὰ μᾶς ἡ γῇ θ' ἀνοίξῃ λάκκον
πρὶν ἢ Ἑλλὰς ἀνορθωθῇ
κι' ὁ Χαριτάτος ἐργασθῇ
διὰ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀγορφυλάκων.

Κοίμα ποῦ ἐτοιμάζεται ἡ γῇ νὰ μᾶς ῥουφίξῃ
τώρα πῶφόρεσ' ἢ Ἑλλὰς καινούργιες τουαλέτες,
τώρα ποῦ νέα τράπεζα ὁ Τετανὲς θ' ἀνοίξῃ
κι' ἐμεῖς δὲν θὰ προφτάσουμε νὰ γένουμ' ὀφειλέτες!

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, χαρὲς, αὐγὰ καὶ συμπάρα
κι' ἡ γῇ σὰ γιγάς φιντυτοῦ στὸ μπάλο πεισματάρα,
ὅλα τὰ ξεθεμύχισε ἀπὸ τὸ σάοιτ', σάοιτ'
κι' ἀπόκαμε χαλέπεδο τ' Ἀράκλι καὶ τὴ Βάρτα
καὶ τὰ Μαυράτα στὸν Ἑλῆν
τᾶφρεθ' σ' ἓνα ῥεμπέλι
καὶ σ' ἓνα τέτοιο γάλι,
ποῦ γιὰ σκηνὲς φωνάζουνε ὀμπρὸς ὀπίσω πάλι.

Πάσχα Κυρίου κι' ἐορτὴ πασῶν ἢ λαμπροτέρα
μὲ δυὸ σεισμοὺς τὴν Κυριακὴ καὶ πέντε τὴ Δευτέρα
καὶ μὲ δονήσεις ἰσχυρὰς καὶ συνεχεῖς τὴν Τρίτη
π' ὡς ἡ Σιών ἐχόρευε τοῦ καθενὸς τὸ σπῆτι.

Πάσχα τὸ μέγα κι' ἀληθές,
πάσχα τερπνὸν καὶ θεῖον
πάσχα, Μαρῆ, σεισμοπαθὲς
μεστὸν ἐπεισοδίων
ποῦ μὲ φωνὲς καὶ σουριξίες ἐλύσσαξε τὸ πλῆθος
τὴν ὥρα πῶκυλίετο τοῦ μνήματος ὁ λίθος.

Ἐπῆρα τὸ στρατὶ, στρατὶ,
ποῦρθ' ἢ ἡμέρα ἢ κλητὴ
ἢ μία τῶν Σαββάτω
κι' ὄρθρου βαθέος πήγαινα πρὸς τὴν πλατεία κάτω,
ν' ἀκούσω τὴν Ἀνάστασι καὶ τὸ Χριστὸς ἀνέστη
κι' ἦρθε μαζὺ κι' ὁ δήμαρχος κι' οἱ προὔχοντες οἱ θέστοι
κι' ἦρθαν κι' ἡ φιλαρμονικὲς κι' ἦρθαν κι' ἡ κλαπαδόρες
κι' ἓνα σωρὸ φιλέορτες κυρίες μυροφόρες.

Μ' ἀντὶ νὰ γδῶ Ἀνάστασι,
εὐρέθηκα μοιραῖως
σὲ κόσμον ἐπανάστασι
κατὰ τ' ἀρχιερέως.
Πῆγα ν' ἀκούσω, βρε Μαρῆ, τὸ «κύματι θαλάσσης»
κι' ἄκουσα τὴ χαλαλοὴ
ποῦ κάνουνε μὲ τὸ γαρμπὴ
τὰ κύματα τῇ Λάσης.

Ἀντὶ ν' ἀκούσω «σήμερον αἱ τῶν ἀγγέλων τάξεις»
ἄκουσα πῶφονάζανε πολλοὶ τὰ ἐξ ἀμάξης.
Καὶ τέτοιο ἦτανε, Μαρῆ, τοῦ κόσμου τὸ δεσπέτο,
π' ὅπως ἐβάργ' ἢ μουσικὴ
δόνησις γένεται κι' ἐκεῖ
π' ἄλλου ἐπῆ' ὁ δάσκαλος κι' ἄλλου τὸ κλαρινέτο.

Θέ μου σὲ τί Ἀνάστασι εὐρέθηκα ἐφέτος!
Πρὸ συρροῆς ἀσφυκτικῆς
ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς
ἀντὶ νὰ βγῇ ὁ Ἀββακούμ, ἐβγήκε ὁ Σακέτος
καὶ ἡ μεγάλη φρόνησις τοῦ ἀνθυπομιοράρχου,
ἐπρόλαβε δυσάρεστα πολλὰ τοῦ ἱεράρχου.

Τὶ Πάσχα πῆγε νὰ γενῇ
ἐν ἔργοις σοβαρώτατο,
ποῦ τᾶχαν οἱ χριστιανοὶ
μὲ τὸν πανιερώτατο
π' Ἀνάστασι δὲν ἤθελε νὰ κάμῃ σὰν καὶ πρῶτα
ἐνεκα πῶφοβώτανε ῥοκέτες καὶ μπουρλότα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Τὴ νύχτα πανηγύρεος λαμπρᾶς Μαρῆ καὶ θείας
ἀντὶ τὸ μυστήριον
νὰ πᾶς στὸ Δικαστήριον
μὲ κλητὴν ἀπευθείας
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

γιὰ νὰ μὴ σώρξεται ποτὲ ἡ γνώσις στὸ κεφάλι
νὰ φυλαχτῇ ἀπὸ φωτιὲς ποῦ τῆς ἀνάβουν ἄλλοι!

Πάσχα τὸ πανσεβάσιμον, πάσχα τῆς ἀφθαρσίας.
Ὁ λίθος ἐκυλίετο
καὶ ὁ λαὸς ὤρνετο
γύρω τῆς ἐκκλησίας!

Πάσχα πολὺν περίεργον κι' ἀνάστασις ποικίλη
ποῦ δίχως λόγο κι' ἀφορμή,
τῶν ἄλλων οἱ ἐγωῖσμοι
μᾶς ἔκαμαν ῥεζίλι.

Οἷα ἡμέρα παρ' ἡμῖν
ἢ μία τῶν Σαββάτων!
Νὰ διεγείρῃ ὁ ποιμὴν
τὴν μὴνιν τῶν προβάτων
λόγω ποῦ δὲν ἀνάστησε, Μαρῆ, τὸν ἀναστάντα
ἐκεῖ ποῦ τὰ μεσάνυχτα τὸν ἀνασταίνει πάντα!

Σκιρτᾶτε κι' ἀλλαλλάξατε ἐπὶ τῷ γεγονότι
ποῦ πρὸ καιροῦ ὁ δῆμαρχος τᾶχε μὲ τὸ Δεσπότη
κι' θαυροῦσε ὡς φαίνεται ὁ ῥόζος τὴν ἀρίδα
καὶ τὰ θροπάρια τῇ Λαμπρῇ τὰ κάμανε ποντρίδα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, πανήγυρις τελεία
μὰ καὶ περιστάσις καλὴ
γιὰ νὰ φιρίρουνε πολλοὶ
μὲ τὴν Εἰσαγγελία,
πλὴν ἅς μακροθυμήσωμεν
καὶ πάντα συγχωρήσωμεν
ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει
καὶ μεταξὺ μας ἡ ντροπὴ ἡσύχως ἅς περάσῃ!

Ἑορτὴ μετὰ σεισμῶν, γὰρ τὸν Εὐαγγελισμὸν.

Γ.— Τῇ Δευτέρᾳ εἶχε γίνεαι
ἡ μεγάλη τελετὴ
γιὰ τὴν ἐνδοξὴν ἐκείνην
τῶν προγόνων μας γιορτῇ.
Τῆς ἐφτά ἡκούσθη μέγας μουσικὸς ἑορτασμός
καὶ τὸ ὄχτῳ μᾶς ἦρθε πρῶτος ὁ ἐπίσημος σεισμός.

Ὁ λαὸς τῶν μεγαθύμων, μετὰ πατριωτισμοῦ
ἀλλὰ κι' ἀχνοπανιασμένος μὲ τὸ φόβο τοῦ σειμοῦ,
ἐβγαίνει νὰ ἑορτάσῃ κι' ἐτραγοῦδαε Μαρῆ,
«σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὴν ὄψιν τοῦ σειμοῦ τὴν τρομερὴν.»

Ὁ ἀτρόμητος Κανάρης τὸ Μεχμέτη πυρπολεῖ
κι' ὁ Ἀνδρουτσὸς καταστρέφει τὸν Ὀμέρ καὶ τὸν Ἀλῆ,
καὶ συγχρόνως ἡ μεγάλη τοῦ σειμοῦ παλληκαριά,
ὅλα τὰ ξεθεμελεύει τὰ ὑπόλοιπα χωριά,

Πέφτει τὸ γενναῖο Σοῦλι
θῦμα πατριωτισμοῦ,
κι' ἔπεσε κι' ἡ Βάρτα οὐλῇ
μὲ τὸ σκόρσο τοῦ σειμοῦ.

Βάρτα Κορωνὴ καὶ Πρόνοι
ἔχουν τόσο συντριφθῇ,
π' οὔτε τοῦ Κολοκοτρώνη
νὰ περνοῦσε τὸ σπαθί!

Αἱ ἀφίξεις τῶν ἐν τέλει τῶν πανηγυρισμῶν,
ἀναγγέλονται μὲ νέον ἰσχυρότερον σεισμόν,
κι' ἐγενότουν ἡ παράτα
μὲ τὴν ὥρα βοᾶ Μαρῆ,
ποῦ τὰ σπήτια στὰ Μαυράτα
κάτου ἔπεφταν σωροί.

Ἦρθαν ὅλοι στὴν παράτα
οἱ ἔξοντες καὶ μὴ
ποῦ τοὺς εἶχαν σὰν τὴ γάτα
τρομαγμένους οἱ σεισμοί.
Πλὴν, δὲν ἔπρεπε κανένας τὸν σεισμό νὰ φοβηθῇ
σ' ὥρα ποῦταν γυμνωμένο τοῦ Σακέτου τὸ σπαθί.

Ἄν καὶ μ' εἶχαν αἱ δονήσεις
εἰς ἀθλίαν συγκινήσεις
καὶ στὸ σπῆτι πανταλόνια πῆγα κι' ἄλλαξα πολλὰ,
δὲν ἔχόρτενα νὰ βλέπω τὰ καπέλα τὰ ψηλά.

Τὰ καπέλα κι' ἡ βελάδες μ' ἐνθουσίασαν ἀρχοῦντως,
μὰ κι' ἐκεῖνα τὰ μουστάκια τοῦ κυρίου νομαρχοῦντος
ποῦ τὸν λένε Κεχαγιᾶ,
τὰ καμάρωσα στοιμμένα καὶ τ' ἀψήλου μιὰ ὀργιὰ.

Ἄγγελουδι νὰ πετάξῃ
ὁ Κλεάνθης μεσ' τ' ἀμάξι
ὁ γλυκὺς Εἰσαγγελέας ὃν ὁ τόπος ἐξυμνεῖ.
Μ.— Μωρὲ σκάσε μὴ σὲ φέρῃ ἀπευθείας στὸ σκαμνί.

Γ.— Κι' ὁ Βατόπουλος σιμὰ του
εἶχε ὕψος διπλωμάτου,
κι' ὁ Τελώνης κι' οἱ προξένοι κι' ἀπαξάπαντες Μαρῆ,
οἱ ἐν τέλει στὴν Ἑλλάδα,
ὅταν βάνουν τὴ βελάδα
εἶναι πλέον σοβαροί.

Κι' ὁ ταμίας ὁ καῦμένος μὲ τὸν ἔφορο μαζὺ,
ποῦ δὲν εἶχανε καρότσα κι' ἀκλουθοῦσανε πεζοί,
ἐτιμήσανε κι' οἱ δύο ἐπισήμως τὴ γιορτῇ
ποῦ τὰ πιὸ καλὰ τοὺς ῥοῦχα τὰ φορέσανε κι' αὐτοί.

Ἦτο μέσ' τὴν ἐκκλησίᾳ μέγας ὁ συνωστισμὸς
καὶ πρεσβείας τοῦ Δεσπότη δὲν ἐγίνηκε σεισμός.
Ἦτο μέσ' τὴν ἐκκλησίᾳ
πᾶσα δρωσα ἐξουσία
κι' ὁ Εὐστάθιος ὁ φίλος, τῶν συμβούλων κορυφῇ
τοὺς ἐπρόσφερε τὴ δάφνη ποῦχε τὴ χρυσαιφιῇ.

Τὰ μετέπειτα σοῦ εἶναι καὶ ἀπ' ἄλλοτε γνωστὰ.
Ἐδροσίσθησαν οἱ πάντες μὲ τοῦ Δήμου παγωτὰ
κι' ὁ Νεόφυτος μὲ λόγον ἀρκετὰ καλλιπετῇ,
ἐξανάπε πρὸς τὸ πλῆθος ὅσα ἠθελε νὰ πῇ.

Τὸ ἐσπέρας φωταψίες λίαν ἐξαιρετικῆς
καὶ ταμποῦρα γιὰ τ' αὐτιά μας ἀπὸ δύο μουσικῆς.
Κόσμος ἀπειρος καὶ πλῆθος μυροφόρων δεσποινῶν,
ποῦ πολὺ, πολὺ ἀρέσει
τὸ στενὸ τοὺς τὸ βελέσι
στὸ φιλέορτον κοινόν.

Δέσποινες καὶ δεσποινίδες
μὴ φοβούμεναι σεισμόν,
Μπουμπουλίνες ἡρωίδες
στὰ σαλόνια τῶν συρμῶν.

Τὶ γιορτὴ χαριτωμένη,
ἀφ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη,
ὅν ὅλινον τὸ ἱερόν
μὲ τὰ ἴγνη στολισμένη
ποῦ ποῦσε τὸν ῥοῦχο

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΔΙΑΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΔΥΣΑΡΕΣΤΟΥ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΥ

«Αν καί προτιμότερον ἦτο νὰ μὴ θί-
ξη ἡ δημοσιογραφία ζήτημα τὸ ὁποῖον
ἤκιστα κολακεύει τὸν τόπον μας, δὲν
δυνάμεθα ἢ νὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ ἡμεῖς
ἐπ' αὐτοῦ, ἀφοῦ αἱ προηγηθεῖσαι ἐφη-
μερίδες ἐνόμισαν καλὸν νὰ τὸ πραγ-
ματευθῶν.

Κατὰ τὴν νυκτερινὴν ἐορτὴν τῆς Ἀ-
ναστάσεως καὶ πρὶν ἢ ἀρχίσῃ αὕτη, συ-
νέβησαν ἐξωθεν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀ-
γίου Γερασίμου σκηναὶ ἀδικήσασαι
πάρα πολὺ τὴν σύνεσιν καὶ τὸν θρη-
σκευτικὸν σεβασμὸν τῶν κατοίκων τῆς
πόλεως.

Ὁ Σ. Ἐπίσκοπος, ἠθέλησεν ἐφέτος
νὰ μὴ γίνη ἡ Ἀνάστασις ἐν τῇ μέσῃ
τῆς πλατείας ὡς κατὰ τὰ προηγουμέ-
να ἔτη, ἀλλ' ἐξωθεν τοῦ μικροῦ ναοῦ
τοῦ Ἀγίου Γερασίου τοῦ ὀλίγον ἀπὸ
τῆς πλατείας ἀπέχοντος.

Τοῦτο εἰδοποιήσεν ἐπισήμως εἰς τὸν
κ. δήμαρχον δι' ἐγγράφου του καὶ ὁ
κ. δήμαρχος τὸ ἀπεδέχθη ἐπισημότε-
ρον δι' ἄλλου ἐγγράφου.

Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Ἐπίσκο-
πος ἔπρωτίμηνε τὴν ἐκκλησίαν, ἦτο
πρωτίστως θρησκευτικῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ
τὴν περὶ τὴν ἀποκαταστάσιν τῶν ἀπο-
καταστάσεως βουλήσεως, αἵτινες κατὰ
τὸ παρελθὸν ἔτος τὸν νη-
νὸν ὥλκισαν.

Ὁ Ἐπίσκοπος, θεβαίως ἐσκέφθη
καλῶς, δὲν ἔλαβεν ὅμως ὑπ' ὄψιν, ὅτι
ἡ μεταλλαγὴ τοῦ τόπου τῆς τελετῆς
καὶ κατὰ πρώτην φορὰν μάλιστα, θὰ
ἐποικαλοῦσε τὰ σχόλια τῶν ἀπολιτικῶν
καὶ ὅτι θὰ ἐδίδεν ἀφορμὴν εἰς ὅσους
δὲν ἐπέστησαν ἀκόμη νὰ τὸν συμπα-
θίσουν—διότι εἶναι ξένος—νὰ δημιου-
ργήσουν ζητήματα εἰς βάρος του.

Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἀναγνωρίσωμεν
λίαν ἐνάρετον τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν
τοῦ Ἐπισκόπου μας. Ἀς μᾶς ἐπιτρέ-
ψῃ ὅμως νὰ τῇ παρατηρήσωμεν, ὅτι
δὲν ἐπέδιδε νὰ γίνη δημοφιλέστερος
καὶ νὰ ἐξαλείψῃ βαθμὴν τὴν ὁμολο-
γουμένην μωρὰν ἰδέαν τῶν ἀπλουστε-
ρων τοῦ νὰ μὴ τὸν συμπαθεῖν ὡς μὴ
Κεφαλλῆνα.

Ὁ ἀσέβητος ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλλῆ-
νίας Σπυρίδων Κοντομήχαλος, δὲν ἐξε-
λέγη ὡς ἐπρεπε τότε ὑπὸ τῶν ἱερέων,
ἀλλ' ἐπεβλήθη ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς προσ-
τάσεως εἰς τὸν ῥιζοσπάτην λαὸν ἐναν-
τιον θελήσεως καὶ νόμων. Καὶ ἐνῷ κατ'
ἀρχὰς ἔλαβε πλείστας ὅσας ἀποδοκιμα-
σίας ἐκ τοῦ λαοῦ, κατάρθρωσε διὰ τῆς
γλυκύτητος καὶ εὐγενείας τῶν τρόπων
του νὰ καταστή ἡ κοινὴ λατρεία τοῦ
ποιμνίου του.

Νομίζομεν λοιπὸν ὅτι τὸ λάθος τοῦ
Ἐπισκόπου ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἦ-
το ἡ ἀπότομος μεταβολὴ τοῦ τόπου
τῆς τελετῆς καὶ ἀπ' ἐτέρου ἡ ἀμέλεια
τοῦ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ
Ναοῦ καὶ νὰ βεβαιώσῃ ὁ ἴδιος τὸ ἐξω-
θεν πληθος, ὅτι ἡ Ἀνάστασις θὰ γείνη
ἐξω, ἀφοῦ ἄλλως τε εἶχεν ἀντιληφθῇ
ἡ ἀποκαταστάσις καὶ νὰ μὴ εἰπω-
μέν' τρικλοποδιάν.

Καὶ ἡ παρεξήγησις, ἡ ὁποία καὶ
ἐγένετο ἐπὶ τῇ ἐπακολούθησάντα ἐκτροπῇ
ἦτο ἡ ἐξῆς.

Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. δημάρχου δημοσιευ-
θέν πρόγραμμα τῆς τελετῆς, ἀνέγρα-
φεν ὅτι ἡ τελετὴ θὰ γίνη ἐν τῇ κατ'
τοῦ Ἀγίου Γερασίου χωρὶς νὰ προσ-
τεθῇ τὸ ἐξωθεν. Ὁ λαὸς συγκεντρω-
θεὶς ἐξῶθεν τῆς ἐκκλησίας καὶ μὴ ὁλο-
κλήρως τὴν συνήθη διὰ τὴν τελετὴν ἐξε-
δραν, οὔτε σκεφθεὶς, ὅτι ἡ ἀκολουθία
ἐπρεπε νὰ ἀρχίσῃ ἐντὸς τῆς ἐκκλησί-
ας καὶ κατόπιν νὰ συνεχισθῇ ἐξω, ἢ
χις νὰ διαμαρτύρεται διὰ φωνῶν καὶ
σφυριγμάτων, σχηματίζας τὴν πεποι-
θησιν ὅτι ὅλη ἡ ἀκολουθία θὰ τελεσθῇ
ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας καὶ βεβαίως ἐν τῇ
πλάνῃ του ταῦτη εἶχε δίκαιον.

ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΑ

Ω ΠΛΑΣΙ!

Μαζὺν, ὦ πλάσι, ἐκλάψαμε στὴν πρώτη ἄγρια μπόρα
ποῦ σοῦσβυσε τῆς ὁμορφῆς καὶ μοῦκρυψε τὰ γέλωτα,
μαζὺν θὰ ξεφαντώσουμε καὶ θὰ χαροῦμε τώρα
κι' ἄς εἶν' ὁ νοῦς μου χωρὶς φῶς, κι' ἡ λύρα δίχως τέλμα!

Μαζὺν ὦ πλάσι ἐκλάψαμε, μαζὺν θὰ νὰ χαροῦμε!
Τώρα ποῦ ἡ ἀνοιξὴ γλυκιά γὰρ σέβανε θὰ φθάσῃ,
τὴν ἀμβροσίαν τῆς χαρᾶς συντροφικὰ θὰ πιοῦμε
καὶ θάροθ' ἡ Διὸς, τ' ὄρηοι τῆς πλοῦς νὰ μᾶς κερᾶσιν.....

Καὶ ξεχασμένη στὸ γλυκὸ τὸ ποθητὸ μεθύσι
κάθε παράξενη χαρὰ θὰ γλυκοτραγουδήσῃ,
κι' ὅταν ὁ πρῶτος τοῦ βορρῆ παιᾶνας μὲ ξυπνίσῃ,
μαζὺν μὲ τὰ λουλούδια σου, σὺν λουλούδι θὰ σβύσω.....,

Μύρτω Φτέρη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΜΟΥ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΙΩΑΚΗΝΙΟΥΣ

Ἀισθανόμενος βαθύτατα τὴν ὑψίστην
τιμὴν, μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιέβαλετε, ἐκ
λέξαντές με διὰ δευτέραν ἤδη φορὰν ἐ-
πίσημον ἀντιπρόσωπον καὶ διερμηνέα
σας εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κοινοβούλιον, σπεύ-
δω νὰ σᾶς διατρανώσω τὴν θαυμάτιν
ἐγνωμοσύνην μου καὶ τὴν πλήρη ἀφο-
σίωσίν μου τόσοις εἰς τὰ γενικά, ὅσον
καὶ εἰς τὰ τοπικὰ συμφέροντα τῆς φίλτᾶς
τῆς πατρίδος.

Αἱ χιλιάδες τῶν λευκῶν ψήφων, μὲ
τὰς ὁποίας ἐπληρώσατε τὴν ἀνευ ση-
μάτων καὶ χρωμάτων κάλπην μου καὶ
ἐτιμῆσατε τὴν υποψηφιότητά μου, ραδι-
οσυρρηθεῖσαν καταχρονίως καὶ ὑπὸ τῶν
ἑξαιρέτων κομμάτων, ἀποδείκνουν
πανηγυρικῶς τὴν ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀρ-
ξαμένην ἀπὸ τοῦ ἱστορικοῦ ἔτους 1849
πολιτικὴν χειραφέτησιν καὶ τὴν ἀπαλλα-
γὴν τῶν ἀδελφῶν νήσων ἀπὸ τοῦ σατα-
νικοῦ ἐπιρρεασμοῦ τῶν πατριαζόντων κομ-
μάτων καὶ διαλαλοῦν ἐυγλώττως ὅχι μόνον
τὸ ἀληθὲς φιλελευθέρων καὶ ἀνεξάρ-
τητων πνεύμα σας, ἀλλὰ καὶ τὴν βαθει-
αν συναίσθησιν τῆς ἀξιοπροπεείας σας
καὶ τῆς πολιτικῆς χρηστότητός σας, τῆς
ὁποίας ἕκαστος προσπαθεῖ νὰ παρέχῃ
δείγματα εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς τῆς νη-
σοῦ μένων, ἀποδελγμένων εἰς τὴν τήρησιν
τοῦ Κεφαλλῆνιαν καὶ Ἰωακηνίου.

Ἀείποτε ἐπροσπάθησατε νὰ βραβεύ-
ητε τὴν πολιτικὴν χρηστότητα καὶ ἀρε-
τήν, δίδοντες οὕτω ὅχι μόνον τῆς ἀναπ-
τύξεως καὶ τῆς πνευματικῆς ὑπεροχῆς
σας ἐμπρακτον δείγμα, ἀλλὰ καὶ εἰς
τοὺς νεωτέρους καὶ ἀπειροτέρους περι-
φανῇ διδάγματα χρηστῆς διαχειρίσεως
καὶ διαθέσεως τῆς ψήφου, κατὰ ἐκτίμη-
σιν καὶ συνείδησιν ἀπατρίστατον.

ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐννοίαν ἐρμηνεύων καὶ
τὸ ὅλως αὐθιγμῆτον καὶ ζωηρὸν ὑπὲρ
ἐμοῦ ἐνδιαφέρον τῶν ἐξω τῆς Κεφαλ-
ληνίας ἀγαπητῶν συμπολιτῶν μας τῶν
ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ ἐγκα-
τεστημένων, ἀπευθύνω μετὰ τῶν ἀπεί-
ρων εὐχαριστιῶν μου ἀπασιν ὁμῖν θερ-
μὰ καὶ εὐκρινῆ συγχαρητήρια διὰ τὴν
τοιαύτην ὑγιὰ καὶ σώφρονα χρῆσιν τοῦ
ἐκλογικοῦ δικαιώματος καὶ τὸν ἀν-
δριμόν τῆς κοινῆς γνώμης
τοῦ νομοῦ μᾶς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαρτίου 1912.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΛΕΞΙΖΑΤΟΣ
Βουλευτὴς Κεφαλληνίας καὶ Ἰωακηνίου.

ΕΚ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ!!

Μὲ τὴν ψυχὴν, μὲ τὴν καρδίαν
νὰ σᾶς τὰ παραστήσω
τὰ φοβερά σπετάκολα
ποῦ βλέπονται ἐδωπίσω!
Τὴν Τρίτην ἄξαφν' ἄξαφνα,
εἰκοσιτρεῖς Χανδαδες
στὴν χώρα κατεβένουν
ντυμένοι μασκαράδες.
Τὶ ἀπροσδόκητες χαρὲς
καὶ τὶ χροινῆς εἶν' τοῦτες,
ὁ κόσμος τὴν Ἀνάστασι
νὰ κἀνὴ μὲ μαρμποῦτες!
Τοὺς εἶδα καὶ τοὺς ῥώτησα
«γιατ' ἤρθετ' ἐδῶ πέρα;»
Καὶ μοῦπανε πῶς ἐπειδὴ
τὴν Καθαρὴν Δευτέρα
δὲν τοὺς ἀπέμεινε καιρὸς
νὰ κατεβοῦν στὴν χώρα,
τὸ θεωρήσανε καλὸ
νὰ κατεβοῦνε τώρα.
Διασκεδάσετε παιδιὰ
ἐν πάσῃ εὐθυμίᾳ,
καὶ πάντα νὰ πηγαίνετε
μ' αἰτὸν τὸν Καζαμία
ποῦ μόνον τὴν Σαρακοστή
κόβει τὸ Καρναβάλι
καὶ τὴν Λαμπρὴν τὸ χάραμα
τὸ συνεχίζει πάλι.
Στάω ποῦ ταξιδεύουνε
διάφοροι ἀνθρώποι,
καὶ πᾶνε τὰ περιέργω
νὰ βλέπουν στὴν Εὐρώπῃ,
κι' ἀπὸ τὸ νοῦ δὲν τοῦ περνᾷ
τοῦ κάθε πορτοθούρη
πῶς δὲν θὰ γδῇ τὰ θέατρα
ποῦ βλέπει στὸ Ληξοῦρι.

Ληξοουριώτης

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΕΙΣΜΙΚΑ

Οἱ σεισμοὶ καθὼς φαίνονται θὰ καταν-
τήσουν ἀπαραίτητοι διὰ τὸν τόπον, ὅ-
πως ἡ κάλην τοῦ κ. Βινεράτου.

Ἐὰν περάσουν δύο ἡμέραι χωρὶς νὰ
αἰσθανθῶμεν δόνησιν—σοβαρὰν ἢ ἀσ-
τερίαν ἀδιάφορον—ὁ κόσμος ἀνησχεῖ
διὰ τὴν ἡσυχίαν.

Μία ἀπὸ τὰς ἀποδείξεις, ὅτι ὁ κόσ-
μος περιμένει μετὰ βεβαιότητος νέαν σει-
σμὸν εἶναι, ὅτι οὐδεὶς ἀκόμη ἀ-
πεφάσισε νὰ προβῇ εἰς ἐπισκευὴν τῆς
οἰκίας του. Ἀφίνει νὰ ἴδῃ ποῦ θὰ κα-
ταλήξῃ τὸ πρᾶγμα.

Ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὅλαι αἱ οἰκί-
αι χάνουν κατὰ ἀπὸ τὸ βάρος των, ὅπως
αἱ ῥωμαντικαὶ δεσποινίδες κατὰ ἐκ τῆς
καρδίας των.

Πίπτουν διαρκῶς κονιάματα, κέραμοι
καπνοδόχοι κ.τ.λ. μαζὺν δὲ μετὰ κατὰ
πίπτει καὶ τὸ οἰκονομικὸν θάρρος τοῦ
ἰδιοκτήτου τοῦ ἀναμεινόντος μεγαλειτέ-
ρας καταστροφᾶς.

Ἐὰν οἱ σεισμοὶ ἐξοκολογηθῶσιν ἐ-
πιλόλαιον, ἀλλοίμονον εἰς τὴν ὄψιν τῆς
πόλεως.

Ὅλαι αἱ οἰκίαι θὰ μένωσι πάντοτε
ἀκροτηριασμένα διότι μετὰ τὴν πρόφασιν
τῆς ἀναμονῆς ἰσχυροτέρων δονήσεων,
οὐδεὶς θὰ ἐπισκευάσῃ τίποτε.

Ἐνῷ ἂν ἤρχει κανένας ἀξιοπροπεέ-
στερος σεισμὸς ὁ ὁποῖος νὰ ἐπιβληθῇ καὶ
εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου τῆς
πόλεως ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκότερον—συμφω-
νῶς μετὰ τὰ ὄνειρα τοῦ κ. δημάρχου διὰ
τὸ Ἀργοστόλιον—θὰ μᾶς ἐτρόμαξε μὲν
ἀρετὰ ἀλλὰ καὶ θὰ μᾶς ἐσώζε καλαισ-
θητικῶς.

Ὅμοιάζει πάρα πολὺ ἡ ἐκ τῶν σει-
σμῶν κατάστασις τοῦ τόπου μας, μὲ τὸ
πολιτικὸν παρελθὸν τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ παλαιοκομματικοὶ, ἐτάραττον τὸ
πολιτικὸν ἔδαφος μὲ συνεχεῖς μικροδο-
νήσεις σφαλμάτων, ἀνοησιῶν, ἐπιστρα-
τεύσεων, φόρων, καὶ ὁ κόσμος βορυνδεῖς
αὐτὴν τὴν ἀναρὰν κατὰστασιν, ἐξήσ-
σε κάποιαν μεγαλειτέραν δύναμιν ἢ ὁ-
ποία νὰ ἐξέφρησεν οὐδέποτε ἀποτελέσ-
μας ὅπως ἐπορεύθη αἱ σήμερον ζη-
τοῦμεν ἕνα σοβαρότερον σεισμὸν διὰ νὰ
ἐκπονήσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὰς προ-
βλεπόμεναις.

Ἐάντων δὲ τῶν Ἑλληνισμῶν ἐπὶ ἡ-
λὸν ὁ μέσος δεσπότης Ἡ' Ἀνδρόθεος.
Ἄρά γε θὰ γίνη καὶ δι' ἡμᾶς τίποτε;

Ὁ Μυστικός.

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Ο ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀρχίζομεν ἀπὸ σήμερον τὴν δημοσίευσιν τῶν ποιημάτων τοῦ ἀειμνήστου ποιητοῦ μας Γερασίμου Μανρογιάννη συντελέσαντος κατὰ πολὺν διὰ τῶν ὥραιων στίχων του εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ ὀξυσοπισμοῦ.

ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

Ἡ ἡ 25 Μαρτίου ἐν Κεφαλ-
λυνία. (Ἐργάθην τῷ 1849).

Καλῶς μᾶς ὥρισες πουλί
κολῶς τὸ χελιδόνι!
Ἡ ἐθνικὴ μας ἐορτὴ
ὀγλήγορα σιμώνει!

Καλῶς μᾶς ὥρισες λοιπὸν
ν' ἀκούσης ψαλμοφθίδες,
νὰ ἰδῇς περήφανον βωμόν
κι' ἀναίμακτες θυσίαις!

Ν' ἀκούσης ἄσματα, πουλί,
τοῦ Ρήγα μας παιᾶνας!
Νὰ ἰδῇς τὸ τέκνο πῶς θορνεῖ
σ' τὸν χωρισμὸν τῆς Μάνας!

Πλὴν, τὸ φθινόπωρο πετᾷς,
τὴν ἀνοιξὶ γυρίζεις,
πλὴν σκλάβους ἀποχαιρετᾷς
καὶ σκλάβους μᾶς γνωρίζεις.

Ὡ μαυροφόρο μου πουλί,
ἐδῶ γιὰτὶ πλανᾷσαι;
Δὲν σὲ φοβίζει τὸ κλουβὶ;
Ἄλυσες δὲν φοβάσαι;

—Στὴν ἔρημο τόσα πουλιὰ
λαλοῦν, θνητὲ, ὅλη μέρα,
μ' ὀλοχαρμόσυνη λαλιὰ
μὲ θεϊκὴ φλογέρα!

Ἐγὼ τοὺς φεύγω μοναχὸ
κι' ἔρχομαι δῶ δρομαῖο
τοὺς σκλάβους νὰ παρηγορῶ
μαζὺ μ' αὐτοὺς νὰ κλαίω!

—Κι' ἐκεῖ ποῦ ἦσαν πουλί,
κι' ἐκεῖ σκλάβοι δὲν εἶναι;
Κι' ἐκεῖ πουλί μου εἶν' ὄδυρμολι,
κι' ἐκεῖ δάκρυα χύνει!

—Ὡ φίλε μου, τί νὰ σοῦ πῶ,
τί ὕστερο, τί πρότω;
Ἄλυσες εἶδα στὸν χορὸ
χωρὶς νὰ κάνουν κρότο!

Τὴν Αἴγυπτο παρατηρῶ!
Δὲν εἶδα εἰς τοῦ Νείλου
τὸ βουρκομένο του νερὸ
παρ' ἔχνη Κροκοδείλου!

Κι' ἐπέταξα ψηλὰ, ψηλὰ
κι' εἶδα στὰς Πυραμίδας
ἐθνῶν ἀβάστακτα δεσμά
καὶ φεγγαριοῦ σφραγίδας.

Κι' ὅπου ἐπέρασα ὄδυρμους,
κι' ὅπου περνᾶω κατάρεις!
Παντοῦ ἐρμίνες, παντοῦ καῦμοις
παντοῦ, παντοῦ, τρομάρες!

Μετὰ λοιπὸν καὶ παραιτῶ
διητοὺς λησμονημένους,
κι' ἔρχομαι δῶ νὰ κελαιδῶ
σὲ γόνους λαμπροῦ γένους.

—Καλῶς μᾶς ὥρισες, πουλί,
στάσου, πουλί νὰ ψάλλῃς
εἰς τοῦ Μαρτίου τὴν ἐορτὴ,
νίκη καμμιὰ μὴ σφύλλῃς!

Πέσ' μου πουλί νὰ σὲ χαρῶ
τί εἶδες ὑποκάτω
στὸν κυανοῦν μας οὐρανὸ
σιτὸ κῆμά του τ' ἀφρότο;

—Ναὶ εἶδα, εἶδα φοβερὰ
τὰ θεύματα νὰ τρέχουν,
νὰ χύνη ὁ Εὐξείνιος νερὰ
κι' ἡ θάλασσαις ν' ἀντέχουν.

Καὶ ἤκουσα μ' ἀποστροφὴ
κόρη μικρὴ νὰ βοῖζον,
μαζὺ φεγγάρι καὶ σταυροί,
μαζὺ νὰ τὴν λακτίζουν.

Κι' ἀπ' τὴν αὐλὴν τῆς ἀπερνῶ,
Ὀλύμπια δὲν εἶδα!
Κι' ἀπὸ σιμὰ παρατηρῶ
τοῦ χωρισμοῦ κηλίδα.

Πλὴν τὸ φεγγάρι τὸ μισὸ
εἶναι κοντὰ νὰ δύσῃ,
κι' ἡ κόρη μὲ λευκὸ σταυρὸ
νὰ τὸ ποδοπατῇ!

—Ααλεῖς πουλί, πολὺ γλυκὰ,
παρηγοριᾷς μᾶς δίνεις·
ὅσο βαστάει ἐδῶ σκλαβιά
ποτὲ μὴ μᾶς ἀφίνεις.

Ὡς τόσο τώρα μὲ ἡμᾶς
νὰ ψάλλῃς ἐτοιμάσου.
Μικτὴ καὶ λύπης καὶ χαρᾶς
ἄς εἶναι ἡ λαλιὰ σου!

Καὶ ἂν κανεῖς ἀπ' τοὺς θνητοὺς
μὲ τὴν αἰχμὴν τολμῇς
τοὺς ἡμεροῦς μας στεναγμοὺς
στὰ στήθη μας νὰ κλείσῃ,

Ἀνέβα μόνο ἐσὺ πουλί,
σὲ μαῦρο κυπαρίσσι,
καὶ στῆς σκλαβιάς μας τὴν σιγὴ
ψάλλῃς ἡ Ἑλλάς νὰ ζήσῃ.

~~~~~

Εἰς τὸ προσεχές, τὸ θαυμάσι-
ον ποίημα τοῦ ἰδίου

Ο ΝΑΥΤΗΣ ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ

Ἀπὸ τῆς μεγάλῃς ἐβδομάδος ἤρχι-
σαν νέαι συνεχεῖς δονήσεις.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἔγειναν
δύο ἀρκετὰ ισχυραὶ.

Τὴν Δευτέραν περὶ τὴν ὀγδόην πρω-
τὴν, σεισμὸς ἰσχυρότατος κατετρόμαξε
τὴν νῆσον ἅπασαν.

Μετ' ὀλίγον ἐτηλεφωνήθη ἐκ Βαλ-
τῶν ὅτι κατέρρευσαν πολλὰ οἰκίαι.

Μετὰ δύο ὥρας, δεύτερος σεισμὸς ἀ-
κόμη ἰσχυρότερος, ἀποκόπτει ὑπερμε-
γέθη βράχον εἰς Μαυράτα Ἐλησὺ, ἡ
πτῶσις τοῦ ὁποῦ ἀνέγειρε τοιοῦτον
κονιορτόν, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἡ ἰδέ-
α ἐκ τῶν περὶ χωρίων ὅτι τὰ Μαυρά-
τα κατεβυθίσθησαν.

Σημαντικὰς ζημίας ἐπέφερον ὁ σει-
σμὸς οὗτος εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ
Ἐλησὺ.

Τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης, κατῆλθον
εἰς τὴν πόλιν πολλοὶ κάτοικοι τῶν Μαυ-
ράτων ζητοῦντες νέα παραπήγματα πα-
ρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ὅσον οὐδεμία
πλέον οἰκία ἀπέμεινεν κατοικήσιμος.

Ἡ ἐπιτροπὴ διέταξε τὰ δέοντα καὶ
τὰ παραπήγματα γίνονται.

Ἐπίσης διατέθενται εἰς ἄλλα σεισμο-
παθῆ μέρη νέαι σκιναί.

Καὶ τὴν Τρίτην καὶ τὴν Τετάρτην
δὲν ἔπαυσαν αἱ μικροδονήσεις.

ΟΙ ΕΡΑΝΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἀπεστάλη τὸ πρῶτον ἐξ Ἀμερικῆς
δοτήματα ἐκ Δρχ. 4,038,50.

Ἡ συνεισφορὰ ἐγένετο ὑπὸ τῶν ἐν
Νέα Ὑόρκη Κεφαλλήνων τῇ πρωτοβου-
λίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς ἣν ἐν προηγουμένῳ
φύλλῳ ἐγράψαμεν.

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἀμερικῆς
ἐνεργοῦνται ἔρανοι.

ΕΚ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ἐκτὸς τῶν πρῶτων βοηθημάτων ἐκ
Ρωσσοβίου, ἀπέστειλε προχθὲς ὁ κ. Α.
Θεοφάνης ὑπόλοιπον τοιούτων ἐκ Φρ.
2,814.

Ἐν συνόλῳ ἐστάλλησαν ὑπὸ τῆς ἐν
Ρωσσοβίῳ ἐπιτροπῆς 10,814 Φρ.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ὡς ἐξαιρετικὴ ἦτο ἐφέτος ἡ πανή-
γυρις τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ εἰς τὰ Φαρα-
κλάτα.

— Μουσικῆς, πυροτεχνήματα, κόσμος,
φαγοπότη καὶ εὐθυμία ἀδιάλειπτος.

— Εἶναι οἱ λεβέντες τοῦ ἐξωτερικοῦ
ποὺ ἐθροίσκονταν πάντοτε πρόθυμοι εἰς
ὅ,τι ζητήσῃ τὸ χωρὶ.

— Καὶ οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας καὶ
ἐν γένει οἱ κάτοικοι καθυπερχέωσαν τοὺς
ἀθρόως συρρεῦσαντας φιλεόργους, μὲ
τὰς θεομᾶς περιποιήσεις των.

— Ἐν κύλῳ συγγενῶν καὶ φίλων ἐ-
τελέσθησαν τὴν ἐσπέραν τῆς Πέμπτης οἱ
γάμοι τοῦ κ. Σπυραγγέλου Ἀβλίου με-
τὰ τῆς δεσποινίδος Ἀιόλιας Ι. Φραγκο-
πούλου. Ὁ καλλιτεχνικὸς στολισμὸς τοῦ
οἴκου ἐξ ἀφθονίας ἀνθέων, ἐν συνδυασ-
μῷ μὲ τὰς πολυτελεῖς τῶν κυριῶν ἀμφι-
έσεις, ἀπετέλεσαν θέαμα μεγαλοπρεποῦς
χαρᾶς.

— Οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν ἀμέσως
διὰ Ρωσσίαν. Ἡ εὐτυχία ἄς τοὺς συνο-
δεύῃ πάντοτε.

— Ὁ ἔξ Ἰθάκης ἀγαπητὸς φίλος κ.
Ἀνδρέας Μαυροεφάλης, ἰδιοκτήτης τοῦ
ἐν Ἀθήναις μεγάλου καφενεῖου «Νέ-
ον Κέντρον» ἐμνησεύσατο τὴν δεσποι-
νίδα Ὀλγαν Ν. Λορεντζάτου.

— Τοὺς συγγαίροισιν ἐγκαρδίως.

— Μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆν ἐπιτίμιον δι-
ὰ τὰ κλαπέτα εἶδη κατὰ τὴν πυρκαϊάν
τῆς οἰκίας Μιχαὴλ Λορεντζάτου, πολλὰ
πράγματα ἐπεστράφησαν διὰ τῶν ἱερέ-
ων καὶ εἰς τὴν ζήτησάν τὸ ἐπιτίμιον
Μαρίαν Ἀναστασάτου, καὶ εἰς τὴν οἰ-
κογένειαν Φορέστη.

— Οἱ κατέχοντες τοιαῦτα ἀκόμη, εἴ-
ναι καλὸν νὰ τὰ ἀποδόσωσιν εἰς οὐς ἀ-
νήκουσι πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἀφορισ-
μοῦ.

— Ὁ βουλευτὴς κ. Δ. Βινιεράτος, κα-
τήγγειλεν ἐπὶ ἐξουσίᾳ τὸν δημοσιω-
γράφον καὶ τῶς βουλευτὴν κ. Ν. Μαζα-
ράκη.

— Ἀπὸ τὴν διὰ βουλευμάτων τοῦ τε
Πρωτοδικείου καὶ Ἐφετείου ὁ Βλαδίμη-
ρος Φραγκάτος ἀμαξήλατος ἐκ Ντομάτων
καταγγελλεῖς ὑπὸ τοῦ πρώην δημάρχου
Λεβαθοῦ Ν. Σιλάβου ἐπὶ ἀποπειρὰ ἀ-
ναρρέσεως κατ' αὐτοῦ.

— Τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Π. Παναγιώ-
τερος ἐπὶ τὴν οἰκίαν Χαλδὰς εἰς τὸ
πρώην βιβλιοποιεῖον Ζερβοῦ.

— Πολλὰ μὲς ἐκλήθησαν οἱ ἐκκλησια-
στικοὶ ἐκτελεῖν τὰς ἐκτελεστικὰς ἀπο-
φάσεις εἰς τοὺς τοῖχους.

— Ἐπιβάλλεται εἰς τὸν κ. γυμνασιάρχον
νὰ τιμωρῇ αὐστηρῶς τοὺς οὕτω ἀση-
μονοῦντας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰδοποιῶ ὅτι δὲν εὐθύνομαι διὰ κα-
νένα χρέος τοῦ ἐγγόνου μου Γεωργίου
Π. Λιοσσάτου.

Ἀργοστόλιον 27 Μαρτίου 1912.

Νικόλαος Πανᾶς ἱερεὺς.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Διον. Ροδοκονάκης, Ἑλένη Δημη-
τρίου (Ἀννιάτα) Ἀγγελος Πανλά-
τος, Ἀγγελικὴ Κονταβᾶ (Φραγκάτα)-
Χαρ. Δεσαλέωνος (Καρυῶ) Ἀγγελικὴ
Γκετιλίνη (Ἄσος)-Βασ. Μπατιστά-
τος, Δεξιόπη Μονοκρούσου (Ἀγ. Θέ-
κλῃ)-Γεράσι. Παλουμπῆς, Φιοροῦλα
Παλουμπῆ (Πατρικᾶτα)-Κωνσταντ.
Βικάτος (Δεληνάτα) Ζαχρηοῦλα Γε-
ρωλυμάτου (Ρίζα) Θεοδόσης Καπλά-
τος, Τασία Πανλάτου (Δεληνάτα)-Ἰω-
άν. Φόρτες (Δηξούριον) Ρόζα Σάο-
λου Βιγκλῆ (Σαράτα)-Παναγῆς Πε-
τράτος, Τασοῦλα Πανλάτου (Ἀργο-
στόλιον)-Παν. Θεοδωράτος, Μαρία Μου-
στάκη (Ἀγ. Εὐφημία).

Ἀν. Στεφανάτος, Σταματοῦλα -Μω-
ραΐτη (Σάμη) Σόμιος Χαλικιάς Φιο-
ροῦλα Καβαδία (Πλαγῆ)-Χαρ. Γεννα-
τῆς, Ἑλένη Ἀγροστάτου (Σκηναῖς)-
Βασ. Παπποπούλου. Εὐτυχία Μαισοῦ
κη (Ἄσος)-Διον. Πρόντζας, Εὐθυ-
χια Καμινάκη (Δηξούριον)-Σπυρ. Βαν-
δῶρος Κλεονίκη Βασιλάτου (Ἀργολίδας)

ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΒΑΝΔΡΟΥ

Ἐπιστρέψασα ἐκ τοῦ ταξιδίου
τῆς ἡ διευθύνουσα τὸ τιμῆμα τῶν
γυναικείων πέλων διὰ Ἄννα Σπυ-
ριδάκη, ἐκόμισεν ὅλα τὰ εἶδη διὰ
τὰ καπέλα τῆς ἐποχῆς.

Μοδέλα εὐρωπαϊκὰ ἑκτακτα καὶ
πλουσίαν συλλογὴν ἀπὸ γαρνι-
τούρες.

ΤΟ 606

Κατὰ τὰς τελευταίας παρατηρή-
σεις τῶν διαπρεπεστέρων εὐρωπαί-
ων ἱατρῶν καὶ καθηγητῶν, αἱ ἐν-
δοφλέβιοι ἐνέσεις τοῦ Σαλβασάν
606 διὰ τῆς μεθόδου Ἐρλιν-Χά-
τα γενόμεναι μεθοδικῶς, ἀπεδείχ-
θησαν τὸ τελεσιουργικῶς ἀπὸ
τελεσματογόνου φάρμα-
κου κατὰ τῆς γνωστῆς ἐπαράτου
νόσου. Εἰσὶν ἐντελῶς ἀνώδυνοι
καὶ ὁ ἀσθενὴς ἀμέσως μετὰ τὴν
ἐνέσιν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν
ἐργασίαν του.

Τὰς ἐνδοφλεβίους ἐνέσεις 606
σπουδάζας ἐπὶ μακρὸν ὁ ἱατρὸς Ε.
Παξινοπούλου καὶ παρακολουθή-
σας εἰς διαφόρους κλινικὰς, ἔφαρ-
μόζει εἰς τὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ του κλι-
νικὴν του. Ὁμοίως ἐκτελεῖ καὶ
τὴν ἀντίδρασιν Βάσερμαν ἣν ἐξέ-
μαθε καταγείνας ἐπὶ πολὺ εἰς διά-
φορα μικροβιολογικὰ καὶ χημικὰ
ἐργαστήρια.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ καλλίτε-
ρα ἄλογα, διὰ ῥάτσαν πρώτου ἀ-
ναστήματος, βγαίνουν εἰς τὸ Μω-
ρηά ἐκ τοῦ χωρίου Σουλιά. Ὁ
Γεράσιμος Βούλτεψης ἀπὸ Θερά-
μονα Ἐλησὺ, ἔφερε ἀπὸ ἐκεῖ ἕνα
καλὸν ἄλογον, ὃν ἐνέταξε πρὸς
πώλησιν ἐν τῇ πόλει καὶ ἐκείνῳ
ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ πρὸς τὸν κ. Ν. Μαζα-
ράκη.

ΙΑΚΩΒΑΤΙΝΟΣ
ΔΗΜΟΚΛΕΥΤΗΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΧΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ